

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot Ilustrian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacoza.ro,
parohiatomacoza@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru
activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000
0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și
tineri organizate în parohia noastră**



Adresăm tuturor copiilor, elevilor,
studenților, tinerilor, precum și tuturor
persoanelor interesate, indiferent de
vârstă, invitația de a participa la
CLUBUL DE ȘAH, în
fiecare **sâmbătă, la ora 16.00.**

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă! Citește și informează-te!
Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă
largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:
Duminică, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

***Alexandra Popa**, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com

***Irina Dănilă**, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Și în acest an, conform tradiției consacrate,
adresăm copiilor, elevilor, studenților și tinerilor
interesată invitația de a se înscrie la

CURSUL GRATUIT DE INVĂȚARE A COLINDELOR ROMÂNEȘTI

pe care-l organizează parohia noastră pentru a
întâmpina cum se cuvine Slăvitul Praznic al
Nașterii Domnului. Cursul va fi susținut de
Daniela-Mihaela Cojocaru, câștigătoarea
Premiului special pentru interpretare, de la
Festivalul Mamaia 2009.

**Toți participanții care vor dovedi
consecvență și seriozitate, ajungând până la
Concertul final, vor primi diplome și alte
premier surpriză.**

**Următoarea sedință,
duminică, 13 decembrie:**

⇒ Ora 15.00 — GRUPA MICĂ: copii mici —
elevi în clasa a VI-a
⇒ Ora 16.00 — GRUPA MARE: elevi în clasa
a VII-a — studenți, tineri

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate
aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau
0761 621 994 (Cosmote)

Cronică parohială



◆ *Vineri, 11 decembrie a.c.,*
elevii clasei a IV-a D, de la
Școala „Carol I” din Iași,
însoțiți de doamna învățător
Rodica Ionescu au dăruit
pachete cu dulciuri și jucării
pentru a face o bucurie de
sărbători la copiii nevoiași
din parohia noastră.

Printr-o lăudabilă inițiativă a
doamnei învățător Rodica
Ionescu, elevii clasei pe care
o coordonează au participat
și la o cateheză susținută de P.C. Părinte Paroh Mihai Mărgineanu, privind
modul cum ne pregătim pentru Sărbători, importanța postirii, dar și modul
de închinare și cinstire a icoanelor ortodoxe, ca reflexii ale Întrupării
Domnului, dar și mijloace de stimulare a trăirii duhovnicești. *Cronicar*

Program duhovnicesc în Postul Crăciunului

PENTRU TAINA SFINTEI SPOVEDANII:

◆ *Vinerea, începând cu ora 17.00, în cadrul și după Slujba
Sfântului Maslu.*

◆ *Sâmbăta, începând cu ora 17.00, în cadrul și după Slujba
Vecerniei.*

PENTRU TAINA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII:

◆ *Duminică și în sărbătorile însemnate prin cruce roșie, în cadrul
Sfintei Liturghii care începe la ora 10.00; la momentul cerut de
canoanele Bisericii, pentru folos sufletesc și bucuria unei eficiente
comuniuni cu Dumnezeu prin Sfintele Taine.*

◆ *În mod excepțional, pentru copiii preșcolari și pentru creștinii
aflați în situații speciale, Sfânta Împărtășanie se va putea
administra în afara cadrului canonic al Sfintei Liturghii.*

◆ *Pentru persoane bolnave sau în vârstă, care nu se pot deplasa la
Biserică, se pot face programări la tel.: 0232 211 273*

*Pentru a preveni aglomerația pentru spovedanie în preajma
Nașterii Domnului, când se merge cu Ajunul Crăciunului, apelăm
la creștinii noștri pentru a se spovedi în această perioadă, respectiv
până pe 19.12.2009*

*Recomandăm creștinilor a se spovedi în zilele de vineri și sâmbătă,
începând cu ora 17.00, iar duminică, la Sfânta Liturghie să
primească Sfânta Împărtășanie.*

**În timpul derulării vizitei pastorale, în perioada 20-24
decembrie PREOTUL NU MAI POATE SPOVEDI.**

IMPORTANT

◆ *Pentru a putea susține acțiunile umanitare și manifestările
tradiționale legate de Sfintele Sărbători, începând din această
duminică parohia a deschis lista de donații, care vor ajuta pe Moș
Crăciun să ne poată face mici surprize tuturor.*

◆ *Ca și în ceilalți ani, lângă Bradul de Crăciun din biserică se vor
putea pune și pachete cu haine și alimente. De asemenea, la
Pangarul parohiei organizăm colectă de fonduri pentru proiectele
sociale ale Bisericii.*

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE DE LA BISERICA NOASTRĂ PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
**PROGRAMĂRI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273
sau direct la PANGARUL BISERICII**

*Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la
binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al
acestei pagini.*

*Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au
răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult
devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le
ridică tuturor.*



Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sfinților Strămoși

ASTĂZI, 13 decembrie: Sf. Ierarh Dosoftei



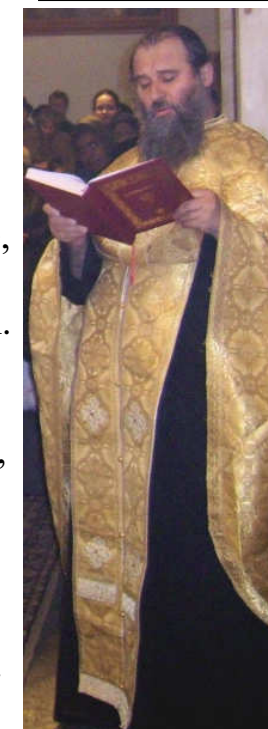
Grafică realizată de Raluca Negrea

Apărătorule al
Ortodoxiei și
învățătorule al
sfințeniei, păstor
blând ca un miel
și mare dascăl al
Sfintei Liturghii,
Părinte Ierarhe
Dosoftei, roagă pe
Hristos
Dumnezeu să
mântuiască
sufletele noastre!

**Troparul Sfântului
Ierarh Dosoftei**

**Evangelhia duminicii:
Pilda celor poftiți la cină**
(Luca XIV, 16-24)

16. Iar El a zis: Un om oarecare a făcut cină mare
și a chemat pe mulți;
17. Și a trimis la ceasul cinei pe sluga sa ca să
spună celor chemați: Veniți, că iată toate sunt gata.
18. Și au început toți, câte unul, să-și ceară iertare.
Cel dintâi i-a zis: Țarină am cumpărat și am
nevoie să ies ca s-o văd; te rog iartă-mă.
19. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am
cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog iartă-mă.
20. Al treilea a zis: femeie mi-am luat și de aceea
nu pot veni.
21. Și întorcându-se, sluga a spus stăpânului său
acestea. Atunci, mâniindu-se, stăpânul casei a zis:
Ieși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci,
și pe neputincioși, și pe orbi, și pe șchiopi adu-i
aici.
22. Și a zis sluga: Doamne, s-a făcut precum ai
poruncit și tot mai este loc.
23. Și a zis stăpânul către slugă: Ieși la drumuri și
la garduri și silește să intre, ca să mi se umple
casa.
24. Căci zic vouă: Nici unul din bărbații aceia care
au fost chemați nu va gusta din cina mea.



Sâmbătă, 19 decembrie, ora 16.00
**Vă invităm la tradiționalul
CONCERT DE COLINDE**

Și în acest an, în cadrul cursului gratuit de
învățare a colindelor românești, s-au
format două coruri de colindători, care,
sub coordonarea domnișoarei Daniela
Cojocaru, laureată la Festivalul Mamaia
2009 și la alte festivaluri naționale și
internaționale, vor prezenta un program de
colinde mult îmbogățit, din care nu vor
lipsi surprizele și momentele de bucurie pe
care ni le procură întotdeauna venirea lui
Moș Crăciun, încărcat cu daruri și cu urări
frumoase pentru toți.

Vă așteptăm cu drag!

La mulți ani!

Cu prilejul serbării zilei onomastice,
adresăm respectuoase urări de
sănătate, împliniri, Prea Cuv. Arhim.
Dosoftei Șcheul, Mare Eclesiarh al
Catedralei Mitropolitane din Iași.
Sfinția sa ne-a onorat și anul acesta,
ca și în anii anteriori, fiind prezent
la sărbătorile parohiei noastre, de
Hramul mic întru cinstirea Sfintei
Mari Mucenite Ecaterina sau
Hramul Mare din Duminica Tomei.

Chemarea la Cina Domnului

Alocarea unei cete a Sfinților pentru această duminică pune în evidență așteptarea lui Mesia pe care au avut-o toți cei de dinaintea Mântuitorului Iisus Hristos, toți cei din Vechiul Testament. Și este în această așteptare, deopotrivă și dorință de izbăvire din dificultățile imediatului și înălțare mai presus de toate cele trecătoare, dar este în această așteptare și dorul după Dumnezeu, dorul după comuniunea cu Dumnezeu. De aceea, astăzi, ne aducem aminte de patriarhii din vechime, de profeții care au vestit pe Mântuitorul Iisus Hristos, ne aducem aminte de toți cei care au luptat și s-au sacrificat pentru a păstra pe poporul ales Israel în credința cea într-un singur Dumnezeu, credința monoteistă.

În această duminică, Sfânta Biserică a orânduie a se citi o evanghelie ce înfățișează un stăpân al casei sale care a organizat cină la care a avut invitați de vază. Când cina era aproape gata, spune Evanghelia, stăpânul a trimis pe slujitorul său să-i cheme pe toți cei invitați. Și unul s-a scuzat zicând: *Țarină am cumpărat și am nevoie să ies ca s-o văd; te rog iartă-mă. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog iartă-mă. Al treilea a zis: Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni.*

Evident că vestea aceasta a mâniat pe stăpânul care și-a trimis din nou slujitorul, zicându-i: *Leși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci, și pe neputincioși, și pe orbi, și pe șchiopi adu-i aici. Și a zis sluga: Doamne, s-a făcut precum ai poruncit și tot mai este loc. Și a zis stăpânul către slugă: Leși la drumuri și la garduri și silește să intre, ca să mi se umple casa, Căci zic vouă: Nici unul din bărbății aceia care au fost chemați nu va gusta din cina mea.*

Această pildă pe care o rostește Mântuitorul Iisus Hristos și care a fost rănduită a se citi în această duminică, evident a avut menirea de a trimite către istoria poporului Israel, arătând prin aceasta că prin profeții săi, Dumnezeu a invitat la comuniune cu Sine, dar ei nu au răspuns și atunci Dumnezeu S-a deschis către celelalte neamuri. Și de data aceasta, criteriul de promovare în Împărăția lui Dumnezeu nu mai este apartenența la o anume descendență de sânge, așa cum s-a pretins până la Hristos, ci criteriul devine modul înțeles de a purta neputințele în lumea aceasta. Și mai mult, într-o ultimă categorie, cei care sunt pur și simplu invitați la cină, fără a se mai ține cont, aceia sunt înregistrați la un capitol special din ceea ce reprezintă relația lui Dumnezeu cu noi oamenii — iconomia Sa, iubirea Sa nemărginită care nu au dreptul să iubească pe unii și să-i cheme în Împărăția lui Dumnezeu fără ca noi să știm în ce măsură a respectat numele strict ale Legii sfinte.

Poate că ne-am întrebat ce legătură ar putea fi între această istorie a poporului Israel, între această schimbare a gândului lui Dumnezeu o dată cu venirea în lume a Fiului Său întrupat prin deschiderea către tot poporul, ce legătură ar fi cu noi cei de astăzi? - Are legături profunde! Pilda aceasta te provoacă la niște interpretări extraordinare. În primul rând, *acea idee a cinei*. Cina este ultima masă a zilei. Dacă cei care se adună la o masă se află în comuniune, atunci cei care se adună la masa de seară, cu atât mai mult se află în comuniune pentru că celelalte mese ale zilei sunt unele angajante. Nu poți să stai la prânz cu cei dragi și să nu începi să vorbești despre crizele, despre problemele zilei. Cina îți dă un sentiment de împlinire, de pace, s-a terminat o zi, s-a isprăvit ceva. De acest caracter special al cinei a ținut cont Mântuitorul atunci când a făcut cele mai frumoase descoperiri ucenicilor, pe care le-a făcut la masa cinei. Chiar și ultima masă pe care a servit-o Mântuitorul cu ucenicii Săi este și ultima cină: *Cina cea de Taină*, Cina descoperirilor lui Dumnezeu, Cina clarificării relațiilor interumane din grupul apostolic.

Dumnezeu, așadar, ne-a pus prin Fiul Său să reînnoim mereu cina. Știți ce este Sfânta Liturghie? - Este sluba care reînnoiește Cina Domnului și fiecare împărtășanie a noastră cu Trupul și Sângele Domnului Hristos este o părtășie la Cina Domnului. Mereu se reînnoiește Cina cea de Taină cu fiecare participare umană la această împărtășanie-rugăciune din cadrul Sfintei Liturghii.

De aceea, invitația stăpânului privită din această perspectivă a Cinei Domnului, are o importanță foarte mare. Hristos nu a pus în față o cină oarecare în pilda Sa, ci trimiterea era directă la ideea comuniunii omului cu

Dumnezeu. Domnul nu te cheamă pentru protocol sau pentru o întrevvedere pasageră. Dumnezeu te invită pentru comuniune eternă. De aceea, și auzim în Biserică rostindu-se frecvent: *și în vecii vecilor*. Tocmai pentru că tot ceea ce se desfășoară la Sfânta Liturghie înțește Împărăția lui Dumnezeu, veșnicia, supratemporalitatea.

Această invitație este adresată mai multora. Mântuitorul însă arată trei categorii de oameni care au refuzat cina. Fiecare avea făcută câte o investiție, fiecare avea câte un motiv solid de a refuza cina. Ce le cerea Stăpânul prin invitația la cină? - Să uite pentru un moment de pământ, de boi sau de femeie și să vină la comuniune cu El. Așadar, invitația la cină pe care ne-o adresează Dumnezeu fiecăruia dintre noi, nu este o chestiune de confort. Este o chemare și la jertfă, la a sacrifica ceva din tine, la a aduce ceva de la tine pentru Dumnezeu.

Sfinții Părinții au identificat la ce anume se referă cele *trei simboluri* pe care Mântuitorul le-a surprins în pilda Sa: cel care a și-a pus pământul drept motiv că nu poate veni la cină, acela îi reprezintă pe toți care îndrăznesc să pună materia trecătoare mai presus de relația cu Dumnezeu. Este foarte greu să reușești o astfel de performanță încât să-L pui pe Dumnezeu mai presus de lumea văzută, palpabilă, mai ales când acest palpabil ne și aduce plăcere, confort, supremație în lumea aceasta. Iubirea de cele materiale ne îndepărtează ireversibil de Dumnezeu. Cu fiecare lucru prețuit mai mult decât pe Dumnezeu, ne îndepărtăm de Dumnezeu.

Cea de-a doua categorie, a celui care și-a cumpărat cinci perechi de boi, refuzând Cina Domnului, sunt cei care, spun exegeții, pun mai presus de toate simțurile lor, starea propriei lor persoane. Așadar, revenim iarăși, dacă îndrăznim a ne iubi mai mult pe noi înșine decât pe Dumnezeu, drumul nostru pentru Cina Domnului se frânge, este o cale întoarsă, ne îndepărtăm de comuniunea cu Dumnezeu și de înțelegerea superioară a ceea ce se petrece în viața noastră. Nu putem înțelege ceea ce se petrece cu noi tocmai pentru că puterea noastră de înțelegere este prea aservită propriei persoane. Nu mai ținem cont de voia lui Dumnezeu, ba chiar ne răzvrătim împotriva lui Dumnezeu. Această raportare strict la noi ne ametește și ne facem să cădem. Suntem ca micuțul copil care, când face primii pași, privind la propriile picioare ametește și cade, dar va reuși să meargă doar dacă privește înainte!

În sfârșit, cea de-a treia o reprezintă cei care pun relațiile cu cei dragi și mai cu seamă cu oamenii față de care au un anume interes mai presus de Dumnezeu. De câte ori nu facem astfel de compromisuri când, așezându-ne la masă nu ne mai facem cruce stânjenii că ne aflăm la o masă amicală cu oameni importanți, influenți, deștepti. De câte ori, auzind cum este hulit Dumnezeu în diverse cercuri, rămânem pasivi, rămânem în continuare în acea adunare a înstrăinării de Dumnezeu. Iar Scriptura spune: *Fericit bărbatul, care n-a umblat în șfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor nu a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut* (Psalm 1, 1)

Iată, așadar, trei categorii ale lipsei noastre de receptivitate la invitația lui Dumnezeu, la comuniunea cu Dumnezeu. Evident, acei care sunt însă invitați sunt oamenii care știu să își poarte cu credință, cu demnitate și nădejde neclintită necazurile lumii acesteia. Fiecare dintre noi are de purtat o cruce, mai ușoară, mai grea, uneori insuportabilă, alteori foarte lejeră. Doar atunci când purtăm această cruce cu demnitate, cu nădejde creștină și cu credință statornică în iubirea lui Dumnezeu, drumul către apropierea de El se produce de la sine.

Cina Domnului este o cină a bucuriei, este o cină a comuniunii cu Dumnezeu și este o cină a eternizării noastre. Prin comuniune cu Dumnezeu putem birui toate cele trecătoare. De aceea, trebuie să luăm în sine această Cină ca pe o orice chemare pe care Dumnezeu ne-o adresează. Uneori Dumnezeu ne cheamă la Sine oferindu-ne cu generozitate bucurii și împliniri; alteori trimite asupra noastră, în chip pedagogic, necazuri pentru a ne apropia de El, să descoperim iubirea Lui; în sfârșit, poate să trimită în fața noastră vreun mesager al Său pentru a ne trezi conștiința printr-un cuvânt luminos. Toate aceste chemări ale Sale nu trebuie refuzate, ci trebuie să le folosim în urcușul nostru duhovnicesc.

Pr. Mihai Mărgineanu

Păcatul și lupta împotriva lui

Primul păcat a fost cel al mândriei, care a dus la neascultare și care s-a manifestat în rândul cetelor îngerești dar cu precădere în rândul îngerilor celor mai strălucitori, care au vrut să fie ca Dumnezeu. Adam fiind în grădina Edenului a avut tot ceea ce avea nevoie, dar un singur lucru i-a lipsit și pe care de fapt l-a considerat a fi neimportant: ascultarea, împlinirea poruncii lui Dumnezeu. Ispitirea spre neascultarea poruncii avea în vedere faptul că omul încă mai păstra ceea ce diavolul și îngerii lui pierduseră - comuniunea cu Dumnezeu. De aceea, diavolul încercând să îi ademenească întru neascultare, nu s-a apropiat de Adam, care primise porunca direct de la Dumnezeu, ci de Eva, de femeie, cea care este mai sensibilă, mai curioasă. Un rău când îl faci nu trebuie să te gândești mult căci ușor se face, un bine ca să îl realizezi mai întâi de toate trebuie să îl gândești ca să iasă bine, dar diavolul chiar de la gând începe ispitirea, prin îndoaială, prin trufie, prin plăcere, până când, cu sperenție și luciditate vei constata, cum spunea Sf. Apostol Pavel: *„Căci nu fac binele pe care îl voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvârșesc”* (Romani 7, 19).

Așadar, astfel a intrat păcatul în lume și ceea ce este mai dureros pentru noi, oamenii, este faptul că păcatul l-am moștenit și îl cultivăm consecvent în viața noastră, deși, tot noi am moștenit și virtutea, dar nu îi acordăm prea multă atenție. Păcatul tot timpul îmbracă haină strălucitoare, frumoasă, plăcută astfel încât vinul, care *„veselește inima omului”* (Psalm 103, 16) să devină otrăvă pentru trup și pierzanie pentru suflet.

Zilnic, omul cade în păcat, dar Biserica vine în ajutorul lui prin posturile de peste an pentru a-i da prilejul de cercetare și trezire a conștiinței pentru a vedea cât de încărcată este. Tot mama noastră duhovnicească Biserica ne așteaptă să ne eliberăm această conștiință pentru a deveni liberi. Omul de obicei după un dialog cu duhovnicul se simte mai curat, mai liniștit și mai limpede în gândire. Aceasta se datorează faptului că sufletul era înnegrit de păcate și nu putea să primească lumina exterioară, iar după ce preotul l-a iertat de păcate sufletul devine străveziu și astfel poate să fie învăluit de lumină. Sufletul este la fel ca și o plantă, dacă nu are lumină piere, iar cu ajutorul luminii crește și înfrumusețează locul. Sfântul Serafim de Sarov zicea: *„Dobândește pacea în inima ta și mii de oameni în jurul tău se vor mântui”*. Iată, așadar, cât de apropiat este și cât de mult se identifică omul cu natura înconjurătoare, întrucât că omul este coroana creației și este pus rege și conducător peste întreaga natură. Dar de cele mai multe ori, situația stă oarecum altfel și natura este cea care ne conduce pe noi și suntem cumva prinși într-o pânză de păianjen și nu vrem să scăpăm de ea, și ceea ce fac animalele din instinct noi facem cu toată rațiunea noastră.

Societatea contemporană ne întinde o mulțime de curse, ne sunt înfățișate ca și modele personalități cu moravuri ușoare, este propagată la nivel nu numai național ci și internațional minciuna și șmecheria, dacă încerci să fii un om virtuos imediat apar zămbete și comentarii de doi bani. Oricum mare imperiu care a existat în istorie s-a dărâmat atunci când pilonul cel mare de susținere nu a mai existat și anume familia, același lucru se vrea și acum, ca individul să fie cât mai izolat să nu știe ce înseamnă comuniune, comunicare cu atât mai puțin cuminecare. Nimic nu este mai frumos și mai bine plăcut decât *„a locui frații împreună”* după spusele psalmistului David. Sfântul Talasie Libianul în cartea *Filocalia Nr.4* spunea: *„Liniștea rugăciunea dragostea și înfrânarea sunt o căruță cu 4 roate care duce mîntea la cer”*. Să dea Bunul Dumnezeu ca fiecare dintre noi să avem aceste virtuți care pot să ne ducă pe aripile lor până întracolo unde fiecare dintre noi dorește să-și petreacă veșnicia.

Ionel Munteanu



Născut în anul 1920 în județul Vaslui, într-o familie de gospodari, **Emanoil Condurache** este enoriaș al nostru, care a cunoscut vitregia sistemului comunist. Școala primară a absolvit-o în satul natal ca și ceilalți frați ai săi, care treptat s-au răspândit prin țară. Liceul l-a urmat în Huși, după care a fost înrolat în armată. Avea să participe la misiuni în Crimeea, Cehoslovacia și Ungaria care îl vor pune în fața pericolului morții, în cele din urmă fiind grav rănit și va fi trimis în țară. După o perioadă de recuperare medicală dorind să își finalizeze studiile se înscrie la Universitatea de Agronomie din Iași. Aici în anul 1948, după trei ani de învățământ, este arestat sub pretextul organizării de întâlniri cu tinerii opozanți sistemului, care doreau să meargă în munți și să declanșeze o lovitură conducerii comuniste. Este judecat la Suceava și pedepsit cu închisoarea timp de opt ani.

După proces este trimis la închisoarea de la Pitești unde va trece prin ceea ce numim azi „Fenomenul Pitești”, renumit pentru așa-zisele încercări de „reeducare”, efectuate sub patronajul autorităților comuniste în perioada anilor 1949-1956. Acest experiment a presupus administrarea zilnică a unor bătaii și torturi brutale cu scopul de a „reeduca total” deținuții politici, majoritatea studenți, membri în grupuri interzise de comuniști, precum PNT și PNL. Scopul experimentului a fost lepădarea convingerilor și ideilor politice și religioase a deținuților, și în cele din urmă alterarea personalității. Estimările totale referitor la numărul celor care au suferit acest experiment sunt cuprinse între aproximativ 1000 și 5000. Este considerat a fi cel mai mare și cel mai intensiv program de spălare a creierului prin tortura din Estul Europei. *„Stăteam pe o parte, doar așa puteam să încăpem”* mărturisește Emanoil Condurache. Într-un spațiu restrâns erau mai mulți deținuți care se îngrămădeau pentru a se încălzi între ei. A fost bătut cu jeturi puternice de apă rece, nu avea voie să doarmă, motiv pentru care seara nu i se dădea voie să stea în pat, nu a putut menține legătura cu membrii familiei și aceștia fiind urmăriți de politie după arestarea domniei sale. În cele din urmă, din cauza unei bătaii puternice a fost dus la o secție de îngrijire bolnavi și astfel a scăpat de tortură. *„Și astăzi acele chinuri le port în memorie. Deși liber, încă simt din plin frica de a nu fi urmărit sau observat în tot ceea ce fac!”*

După această primă etapă, va fi transferat la închisoarea de la Gherla. Aici erau întâlniți condamnați cu pedepse de muncă silnică pe termen mărginit. Torturile nu au mai continuat, la Gherla deținuții fiind antrenați în activități zilnice. Pe toată perioada închisorii nu a trimis decât o singură scrisoare familie, în care a fost silit să menționeze că este bine, pentru a nu atrage atenția. După executarea celor opt ani, la sosirea în satul natal, nu a mai găsit casa deoarece a fost distrusă de „miliție”. Mult timp nu a dat detalii despre viața sa din timpul celui de al doilea Război Mondial, nici despre suferința îndurată după gratii, de frica celor de la securitate. Mai târziu își va întemeia o familie în care va domni iubirea de Dumnezeu, alături de soția sa, Olga, fiind de ajutor tuturor.

În ciuda tuturor dificultăților și marilor dureri prin care a trecut, Emanoil Condurache nu și-a pierdut nici o clipă credința insuflată de părinți. Munca organizată din acele ateliere ale închisorii a reușit să-i mențină echilibrul mental și să nu cedeze torturii. Astfel, în timpul asprului regim de detenție a deprins arta sculpturii în os, realizând miniaturi deosebit de frumoase pe care apoi le dăruia milițienilor care-i păzeau, spre a fi mai îngăduitori cu el. Unele stau însă mărturie și astăzi.

Iulia Ciohru